

Arrest

nr. 109 211 van 6 september 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 30 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 mei 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 juni 2013 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HERBOTS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 13 maart 2012 toe op Belgisch grondgebied en diende op 14 maart 2012 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) nam op 15 mei 2013 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster werd hiervan op 16 mei 2013 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Gurung afkomstig uit Kaski (Pokhara) en bent u Nepalees staatsburger. Al geruime tijd komen maobadi bij jullie thuis langs om donaties te vragen. Deze vraag om donaties houdt echter niet meteen verband met uw asielaanvraag, daar elke Nepalees met dit probleem wordt geconfronteerd. Uw asielmotieven zijn veeleer verbonden met de problemen van uw vader. Hij was bankier bij twee banken en lid van de RPP (Rastriya Prajatantra Partij). Collega's van hem probeerden in 2009 uw vader in diskrediet te brengen door hem op een zwarte lijst te plaatsen en hem van corruptie te beschuldigen. Om die valse beschuldigingen te ontlopen, vluchtte uw vader in datzelfde jaar naar India. Toen uiteindelijk bleek dat elke beschuldiging vals was en uw vader aan de Nepalese autoriteiten namen van corrupte collega's, zoals U.(...) P.(...) zijn zoon N.(...) P.(...), gaf, kon hij naar Nepal terugkeren. Vanaf het moment dat uw vader aan de autoriteiten die namen doorspeeld had, kregen jullie serieuze problemen met maobadi. De P.(...)'s stuurden hen sinds 2010 drie à vier keer per week naar jullie woning waar ze telkens alles kort en klein sloegen. U was hierbij regelmatig aanwezig. Na een van die keren trok u samen met uw vader naar de politie om klacht in te dienen. De politie ondernam echter niets. Na zijn terugkeer uit India werden er vermoedelijk in 2011 opnieuw valse beschuldigingen geuit waardoor uw vader door de politie werd opgepakt. Hij ging tegen zijn arrestatie in beroep en zo kon hij na een detentie van ongeveer drie maanden vrijkomen. Intussen bleven de maobadi jullie voortdurend lastig vallen. Op 15 of 16/10/2068 (Nepalese kalender; stemt overeen met 29 of 30 januari 2012 in de Gregoriaanse kalender) vielen de maobadi opnieuw binnen. Ze waren nog gewelddadiger dan anders. Ze gebruikten veel geweld en u en uw moeder werden geslagen. Uw vader werd meegenomen en u en uw moeder zetten het op een lopen. U vluchtte naar Chitwan waar u een week in een hotel verbleef. Na een week vertrok u per bus naar India, waar u ongeveer een maand bij uw zus in New Delhi verbleef. Van daaruit vertrok u met een vals paspoort via Parijs naar België, waar u op 14 maart 2012 een asielaanvraag indiende. Na uw aankomst vernam u via uw zus dat uw vader in totaal een drietal weken door de maobadi vastgehouden was. Hij was zodanig mishandeld dat de maobadi zich genoodzaakt zagen om hem naar het ziekenhuis te brengen waar hij verzorging kreeg. Tijdens zijn opname stond hij nog steeds onder het toezicht van maobadi. Uiteindelijk was uw moeder erin geslaagd om hem vrij te kopen. Daarop was hij naar India gevlucht. Ter staving van uw dentiteit en/of asielrelaas legde u uw geboorteakte, een attest ter staving van uw familiesamenstelling en verschillende documenten ter staving van uw vaders partijlidmaatschap neer.

B. Motivering

Er dient opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst heeft u uw recente herkomst uit Nepal niet aannemelijk gemaakt.

Zo kon u onder meer geen enkel begin van bewijs neerleggen van uw daadwerkelijk verblijf in Nepal de jaren voor uw vertrek naar België. U verklaarde in dit verband expliciet dat er nergens een schriftelijk bewijs van uw verblijf in Nepal tussen 2009 en 2012 bestaat (CGVS I, p. 8; CGVS II, p. 8). Uw rechtvaardiging hiervoor, met name dat Nepal een ander systeem heeft, houdt geen steek. U verklaarde immers tevens dat u tussen 2009 en 2010 officieel als marketeer werkte (CGVS I, p. 7). Dat hiervan geen enkel objectief schriftelijk bewijs, zoals contracten of loonbriefjes, zouden bestaan, is niet aannemelijk. De loutere vaststelling dat u van uw recent verblijf in Nepal geen enkel bewijs aandroeg en dat u zelfs beweerde dat er hiervan in Nepal geen enkel bewijs bestaat, ondermijnt op zich reeds de geloofwaardigheid van uw bewering pas in 2012 Nepal verlaten te hebben.

Dat hieraan slechts weinig geloof kan worden gehecht, blijkt tevens uit uw gebrekkige kennis betreffende het dagelijkse leven in Nepal de afgelopen jaren. Zo kon u slechts moeizaam de Nepalese kalender gebruiken. U wist niet precies te vertellen in welk jaar in de Nepalese kalender u geboren was. U twijfelde tussen 2043 of 2044. Nochtans kon u uw geboortedatum wel heel precies in de Gregoriaanse kalender vertellen (CGVS I, p. 2). Bij uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal meende u dat u in 2069 Nepal verlaten had (CGVS I, p. 2). Bij uw tweede gehoor verklaarde u zich vergist te hebben en zei u dat het in 2068 was (CGVS II, p. 2). Nochtans vergiste u zich hierbij niet in de Gregoriaanse kalender. Verder wist u weliswaar dat Nepal regelmatig door algemene stakingen die het openbare leven volledig lam leggen of bandhs geteisterd wordt maar u kon bij benadering niet zeggen wanneer de laatste bandh die u persoonlijk in Nepal meemaakte plaatsvond. Het enige voorbeeld dat u kon geven was een bandh uit 2009; recentere bandhs kende u niet (CGVS II, p. 6-7). U kon voorts bij benadering niet vertellen wanneer de laatste verkiezingen plaatsvonden en welk soort verkiezingen dit waren (CGVS I, p. 7). Tot slot beweerde u dat Prachanda eerste minister was toen u in 2012 Nepal verliet (CGVS I, p. 7). Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat hij eerste minister was tot 25 mei 2009. De vaststelling dat u de Gregoriaanse kalender duidelijk beter beheerst dan de Nepalese en dat u bijzonder weinig feitenkennis betreffende dagelijkse gebeurtenissen in Nepal had ondergraaft opnieuw uw stelling dat u pas in 2012 Nepal verliet.

Dat er aan uw recente herkomst uit Nepal geen geloof kan worden gehecht, blijkt tot slot uit het feit dat er aan uw verklaringen betreffende uw vluchtroute naar België evenmin enig geloof kan worden gehecht. Vooreerst sloop er wat uw vluchtroute betreft een ernstige tegenstrijdigheid in uw verklaringen. U verklaarde aanvankelijk dat u uw citizenship card aan uw smokkelaar had moeten afgeven (CGVS I, p. 6), terwijl u later beweerde dat u aan uw smokkelaar enkel een foto moest geven zodat hij een vals paspoort kon aanmaken. Andere (identiteits)documenten moest u hem niet afgeven. Uw citizenship card verloor u ergens, maar u wist niet waar (CGVS II, p. 3-4). Voorts stemmen uw verklaringen betreffende uw vluchtroute niet overeen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. U verklaarde dat u zonder identiteitsdocumenten en dus zonder citizenship card de Nepalees-Indische grens kon oversteken. Nochtans blijkt uit de beschikbare informatie dat Nepalezen inderdaad geen paspoort nodig hebben om India binnen te reizen, maar dat ze wel een identificatiebewijs nodig hebben. Verder had u geen enkele informatie betreffende het valse paspoort waarmee u gereisd zou hebben. Zo wist u niet welk soort paspoort het was, of er een visum in uw paspoort stond en wat uw identiteitsgegevens in het paspoort waren. Uw smokkelaar heeft u hiervan ook niet op de hoogte gebracht (CGVS II, p. 4). Nochtans blijkt uit de reeds geciteerde informatie dat op de internationale luchthavens waarlangs u reisde, met name de luchthaven van New Delhi en Parijs, het paspoort van elke reiziger zonder uitzondering strikt persoonlijk en individueel gecontroleerd wordt. Steeds bestaat de mogelijkheid om meermaals grondig ondervraagd te worden omtrent identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen. Men kan hierbij ook uitvoerig ondervraagd worden over de aard en de duur van het visum waarmee men reist en andere hiermee verbonden verplichtingen. Gelet op dit grote risico kan redelijkerwijze verwacht worden dat u meer details zou moeten kunnen verstrekken over de door u gebruikte reisdocumenten. Hieraan kan nog toegevoegd worden dat het merkwaardig is dat u ondanks dat u over een eigen paspoort beschikte dit paspoort niet aan het Commissariaat-generaal voorlegde. U verklaarde in dit verband bij uw eerste gehoor dat u vermoedde dat uw paspoort thuis lag, maar dat u hierover geen zekerheid had (CGVS I, p. 5). U kreeg vijf werkdagen de tijd om dit paspoort alsnog voor te leggen. Toen u bij uw tweede gehoor hiernaar gepolst werd, verklaarde u dat u uw familieleden hierover niet gecontacteerd had, omdat u vermoedde dat uw geboortekarte, die u bij het tweede gehoor neerlegde, voldoende zou zijn (CGVS II, p. 5-6). Deze uitleg is geenszins afdoende, temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat u voor het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal uitgebreid contact had met familieleden (CGVS I, p. 2-4). Het geheel van bovenstaande vaststellingen doet dan ook vermoeden dat u uw citizenship card en uw paspoort doelbewust voor de Belgische asielinstanties achterhoudt, omdat er hierin mogelijk informatie, zoals eerdere reizen of een eerdere uitreisdatum, staat die niet met uw verklaringen die u op het Commissariaat-generaal aflegde overeenstemmen.

Bovenstaande bevindingen nopen ertoe te besluiten dat er aan uw recent verblijf de afgelopen jaren in Nepal niet langer geloof kan worden gehecht. Aangezien u beweerde dat u van 2010 tot 2012 voortdurend door maobadi lastig gevallen werd en gelet op het feit dat u uw recent verblijf de afgelopen jaren niet aannemelijk heeft gemaakt, komt de geloofwaardigheid van deze door u geschetste problemen eveneens fundamenteel op de helling te staan.

Dat er aan uw problemen in Nepal geen geloof kan worden gehecht, wordt voorts bevestigd door het feit dat u ook wat deze problemen betreft geen enkel begin van bewijs kon neerleggen. Zo legde u geen enkel bewijs, zoals krantenartikels of juridische stukken, neer van de (juridische) problemen van uw vader naar aanleiding van de (onterechte) beschuldiging van corruptie aan zijn adres. U verklaarde expliciet dat u geen enkel bewijs zou kunnen neerleggen (CGVS II, p. 17). Nochtans had u, zoals reeds aangehaald, uitgebreid contact met uw familie. Bovendien verklaarde u uitdrukkelijk dat zijn problemen uitgebreid in de pers waren verschenen – u had zelfs een artikel op internet gelezen maar u printte het niet af omdat u niet wist dat het belangrijk was (CGVS II, p. 17) – en kan er redelijkerwijs verondersteld worden dat er van zijn juridische problemen en zijn drie maanden durende detentie schriftelijke bewijsstukken bestaan. Wederom kan besloten worden dat het loutere feit dat u hiervan geen bewijsstukken neerlegde de geloofwaardigheid van de (juridische) problemen van uw vader ernstig ondergraaft. Gelet op uw bewering dat de maobadi jullie thuis vervolgden omdat uw vader tijdens het onderzoek tegen hem enkele namen van corrupte bankiers zou genoemd hebben en u van dit onderzoek tegen hem geen enkel bewijs neerlegde, komt tevens de geloofwaardigheid van de gewelddadige bezoeken van de maobadi bij u thuis op de helling.

Ten slotte slopen er een aantal ongerijmdheden en lacunes in uw verklaringen die de geloofwaardigheid ervan nog verder ondermijnen. Zo verklaarde u weliswaar dat u samen met uw vader een keer bij de politie klacht indiende. U kon echter bij benadering niet zeggen wanneer u klacht indiende. U wist enkel dat het niet na de eerste inval van de maobadi was. Of het na de tweede, de derde of een andere inval was, wist u echter niet (CGVS II, p. 14-15). Daarnaast is het hoogst merkwaardig dat jullie, ondanks dat jullie huis sinds 2010 wekelijks drie à vier keer kort en klein werd geslagen, nog tot begin 2012 in datzelfde huis bleven wonen. Uw uitleg hiervoor, met name dat jullie

een soort huisarrest hadden en dat jullie niet over de economische middelen beschikten om te verhuizen (CGVS II, p. 15), kan niet overtuigen, temeer daar jullie blijkbaar wel klacht bij de politie konden indienen (CGVS II, p. 14-15) en uw zus sinds twee jaar in New Delhi studeert (CGVS I, p. 4). Verder had u betreffende de problemen van uw vader na zijn ontvoering op 14 of 15/10/2068 (29 of 30 januari 2012) quasi geen informatie. Zo wist u niet waar hij werd vastgehouden. U wist zelfs niet eens of zijn detentieplaats een tent of een gebouw was en of er andere gevangenen aanwezig waren. U wist voorts niet door hoeveel bewakers hij werd bewaakt en of hij tijdens zijn detentieperiode door de maobadi werd ondervraagd. U wist evenmin in welk ziekenhuis hij na zijn detentie werd opgenomen en hoe lang hij in dat ziekenhuis verbleef. Behalve dat hij last van een hoge bloeddruk had, wist u niet welke verwondingen hij opgelopen had. U wist niet eens of hij gebroken armen of benen had opgelopen. U wist weliswaar dat uw moeder dankzij A(...), een gangster die ze kende, uw vader had kunnen vrijkopen, maar u wist niet of ze hem naar aanleiding van uw vaders ontvoering rechtstreeks ontmoette. U wist ook niet in hoeveel schijven uw moeder het verschuldigde bedrag van 50000 roepies betaalde (CGVS II, p. 9-13). Dat u hiervan niet op de hoogte was, is hoogst merkwaardig omdat u, zoals hierboven reeds aangehaald werd, zowel met uw moeder als met uw vader rechtstreeks telefonisch contact had (CGVS I, p. 2-4). Dat u niet over bovenstaande informatie beschikt, hoewel het hier om elementen gaat die integraal deel uitmaken van de kern van uw vrees voor vervolging, is een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een asielzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij / zij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn / haar vluchtrelaas. Gezien uw vaders ontvoering door enkele maobadi de rechtstreekse aanleiding was van uw vertrek uit Nepal en u zijn ontvoering geenszins aannemelijk heeft weten te maken, wordt eveneens de geloofwaardigheid van de door u beweerde persoonlijke problemen met maobadi, die u en uw familieleden thuis kwamen lastig vallen omdat uw vader verschillende namen van corrupte personen aan de autoriteiten zou doorgegeven hebben, wederom fundamenteel ondergraven.

Uit voorgaande vaststellingen blijkt dat er aan uw asielrelaas niet het minste geloof kan worden gehecht.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u in het kader van uw asielrelaas neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Aan uw identiteit, uw nationaliteit en uw gezinssamenstelling wordt niet meteen getwijfeld. Dat uw vader lid was van de RPP, staat hier evenmin ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht. In haar verzoekschrift oppert zij het volgende:

“- De gevolgtrekking van de Comm.Gen. dat er betwijfeld wordt dat ik in Nepal leefde, omdat ik moeizaam met de Nepalese kalender overweg kan, is onterecht. Het ligt aan het feit dat wij thuis altijd de Britse kalender volgden, veel Engels praatten en ik naar een engelstalige boarding school ging.

- Ik ontken dat ik zou verklaard hebben dat ik mijn citizenship card aan mijn smokkelaar afgaf. Ik heb hem enkel een pasfoto bezorgd voor het aanmaken van een paspoort.

- Mogelijks heeft de Comm.Gen. de informatie dat bij de grensovergang van Nepal naar India de citizenship card gevraagd wordt, maar het is ook geweten dat niet altijd om identificatie gevraagd wordt. Ik nam het risico en kon de grens oversteken.

- De comm.gen. schat het risico te groot dat ik zou gereisd hebben zonder de gegevens in mijn vals paspoort te kennen. De Comm.gen. zou over de informatie beschikken dat in de luchthavens van N.Delhi en Parijs de reizigers aan de grensovergangen strikt persoonlijk en individueel gecontroleerd worden. Ik kan nochtans bevestigen dat ik de controle kon passeren met mijn vals paspoort, zonder dat ik ondervraagd werd over mijn identiteit. •

- De comm.gen. vindt het eigenaardig dat wij niet verhuisden alhoewel de Maobadi ons huis regelmatig kwamen belegeren. Wij hadden niet de financiële middelen om te verhuizen ! Dat mijn zus studeerde in N.Delhi bewijst niet dat wij bemiddeld waren. Mijn zus was in de kost en inwoon bij familie. Dat kostte ons niet zoveel.

- De Comm.Gen. vindt het eigenaardig dat ik in België weinig informatie opvroeg over de toestand van mijn vader. Tijdens de korte gesprekken met mijn familie, die ik telefonisch kon betalen, was er weinig tijd om te spreken over mijn vader's situatie!

Ik verwacht uit Nepal nog gegevens om mijn asielaanvraag beter te ondersteunen en zal deze zodra ze mij toekomen en uiterlijk ter zitting van de Raad kunnen voorleggen."

2.2. De bestreden beslissing waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt in de eerste plaats gewezen op het ongeloofwaardig karakter van verzoeksters recente verblijf in Nepal, hetgeen wordt ondersteund door haar gebrekkige kennis over het dagelijks leven zoals de kalender, de laatste algemene staking in Nepal en de laatste verkiezingen en door haar weinig plausibele verklaringen betreffende haar vluchtroute en de daarbij gebruikte documenten. In de bestreden beslissing wordt eveneens vastgesteld dat verzoekster geen enkel begin van bewijs kan neerleggen van de problemen van haar vader naar aanleiding van de onterechte beschuldigingen van corruptie aan diens adres, terwijl verzoekster zelf stelde dat hierover artikels in de pers waren verschenen. Tenslotte wijst de commissaris-generaal op een aantal ongerijmdheden en lacunes in de verklaringen van verzoekster over het wedervaren van haar vader, waardoor het relaas van verzoekster over de vervolgingsfeiten in hoge mate op de helling komt te staan.

2.3. Met betrekking tot de overweging uit de bestreden beslissing aangaande de gebrekkige kennis van verzoekster van de Nepalese kalender, merkt de Raad op dat de twijfel over haar recente verblijf in Nepal hoofdzakelijk is ingegeven door de vaststelling dat zij geen enkel begin van bewijs neerlegt van haar daadwerkelijk verblijf aldaar tussen 2009 en 2012 en dat zij zelf ook blijft beweren dat er geen enkel bewijs van bestaat (stuk 4, gehoorverslag I CGVS 8 april 2013, p. 8; stuk 3, gehoorverslag II CGVS 3 mei 2013, p. 8). Verzoekster verklaarde dat zij een tijdlang in Signapore verbleef voor studies (stuk 4, gehoorverslag I CGVS 8 april 2013, p. 4). Zij legde geen enkel identiteits- of reisdocument voor om haar traject van Nepal via Indië en Frankrijk naar België (stuk 15, Verklaring DVZ, 14 maart 2012, punt 35 Reisroute) te bewijzen. De Raad stelt vast dat verzoekster tot op heden geen enkel bewijs voorlegt van haar verblijf in Nepal de laatste jaren noch van haar reisroute, waardoor er inderdaad gerede twijfel kan bestaan over haar werkelijke verblijfssituatie gedurende de laatste jaren. Verder blijkt uit de gehoorverslagen dat verzoekster weinig geloofwaardig overkomt wanneer zij gebruik maakt van de jaartallen volgens de Nepalese kalender. Zo blijkt dat zij onzeker is over het juiste jaartal bij de vraag naar haar geboortedatum volgens de Nepalese kalender (stuk 4, gehoorverslag I CGVS 8 april 2013, p. 2). Bovendien geeft verzoekster tijdens haar tweede gehoor toe dat zij zich heeft vergist wat het jaartal betreft volgens de Nepalese kalender waarin zij haar land van herkomst zou hebben verlaten en corrigeert zij dit (stuk 3, gehoorverslag II CGVS 3 mei 2013, p. 1-2). De onzekerheid van verzoekster over de jaartallen volgens de Nepalese kalender staan in schril contrast met haar precieze aanduiding van de jaartallen volgens de Gregoriaanse kalender. Zoals de verwerende partij terecht stelt in haar nota met opmerkingen volstaat het feit dat verzoekster thuis steeds de "Britse" kalender volgde, thuis veel Engels praatte en naar een Engelstalige boarding school ging, niet om haar aarzeling te verklaren. Van iemand die beweert het grootste deel van haar leven in Nepal te hebben gewoond, mag worden verwacht dat deze beter vertrouwd is met de officiële Nepalese jaartelling. De Raad wijst erop dat de overwegingen van de commissaris-generaal aangaande verzoeksters gebrekkige kennis van de Nepalese kalender slechts een bijkomend motief vormen voor de ongeloofwaardigheid van haar beweerde verblijf in Nepal gedurende de laatste jaren. Verzoekster betwist of weerlegt immers geenszins de pertinente vaststelling van het totale gebrek aan elk begin van schriftelijk bewijs van haar verblijf. Aangezien het verblijf van verzoekster in Nepal gedurende de laatste jaren in twijfel wordt getrokken, kan evenmin geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die verzoekster in deze periode situeert. Dit motief volstaat om verzoekster de vluchtelingenstatus te weigeren.

2.4. Blijkens het administratief dossier kan verzoekster geenszins worden bijgetreden waar zij thans ontkent ooit te hebben verklaard dat zij haar Nepalese burgerschapskaart aan de smokkelaar zou hebben afgegeven. Verzoekster stelde immers naar aanleiding van de vraag waar haar "citizenship card" nu is, blijkens het gehoorverslag, uitdrukkelijk het volgende: "Ik heb een foto en een citizenship card gegeven aan de smokkelaar. Hij gaf het niet terug." (stuk 4, gehoorverslag I CGVS 8 april 2013, p.6). Hieruit blijkt dat verzoeksters huidige bewering feitelijke grondslag mist. Tevens betwist verzoekster dat er steeds identificatie vereist is bij de grensovergang tussen Nepal en Indië en beweert zij dat zij het risico nam en zo de grens kon oversteken. Uit de objectieve informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat onderdanen van Nepal en Bhutan die vanuit deze landen naar Indië reizen weliswaar geen paspoort, laat staan een visum nodig hebben, maar wel in het bezit dienen te zijn van een officieel erkend bewijs van identiteit (stuk 19, Landeninformatie, www.immigrationindia.nic.in, Travel Documents Required, 3 mei 2013). Ook de

bevestiging van verzoekster dat zij met een vals paspoort van New Delhi naar Parijs is gereisd zonder over haar identiteit te zijn ondervraagd, kan bezwaarlijk in overeenstemming worden gebracht met de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd waaruit blijkt dat Nepalezen die via de Indira Ghandi International Airport naar de Schengenzone wensen te vliegen in beginsel individueel en grondig over hun reisdocumenten worden ondervraagd (stuk 19, Landeninformatie, Antwoorddocument, NEP 2011-002w, Indira Ghandi Airport, 20 augustus 2011). Ook in Parijs vinden zeer strikte en individuele controles plaats door de Police de l'Air et des Frontières (stuk 19, Landeninformatie, Antwoorddocument, NEP 2011-003w Charles De Gaulle Int Airport, Schengen). Indien verzoekster die geen objectieve gegevens aanbrengt die een ander licht werpen op deze informatie uit het administratief dossier, werkelijk zonder “*citizenship card*” en voorzien van een vals paspoort van Pokhara naar Parijs zou zijn gereisd, komt het aan haar toe nader te verhelderen hoe zij – eventueel op slinkse wijze – de talrijke controles zou hebben omzeild.

2.5. Wat de opmerking betreft van de commissaris-generaal dat het merkwaardig is dat verzoekster en haar gezin nog tot 2012 in hun huis bleven wonen ondanks het feit dat de Maobadi in dit huis sinds 2010 “*honderden keren*” alles kapot maakten (stuk 3, gehoorverslag II CGVS 3 mei 2013, p. 10), stelt verzoekster in haar middel dat zij niet over de financiële middelen beschikten om te verhuizen. Uit het administratief dossier blijkt echter dat de vader van verzoekster belangrijke functies vervulde in banken in Nepal (*Ibid.*, p. 8), dat verzoekster in Singapore heeft gestudeerd (stuk 4, gehoorverslag I CGVS 8 april 2013, p. 4), dat haar zus thans in Indië studeert (*Ibid.*) en dat de Punjabi familie waar haar zus inwoont garant stond voor de 700.000 Nepalese roepies die haar reis naar België zou hebben gekost. Bovendien gaf verzoekster tijdens haar gehoor nooit te kennen dat er financiële bezwaren bestonden tegen een verhuis en gaf zij enkel het feit dat haar vader op de “*wanted list*” stond op als reden waarom zij niet konden verhuizen (stuk 3, gehoorverslag II CGVS 3 mei 2013, p. 16). Uit het geheel van deze elementen kan worden opgemaakt dat verzoekster afkomstig is uit een eerder bemiddelde familie. Met haar huidige blote bewering dat zij geen geld hadden om te verhuizen, toont verzoekster niet aan dat haar familie onmogelijk uit het huis in Pokhara kon vertrekken om aan eventuele problemen met de Maobadi te ontsnappen.

2.6. Van iemand die vervolgd wordt en daarom besluit te vluchten mag in redelijkheid worden verwacht dat deze op zijn minst informeert naar de stand van zaken en geregeld pogingen onderneemt om zich te op de hoogte te houden van de evolutie van haar persoonlijke problemen. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster nog 3 keer telefonisch contact had met haar vader in Indië sinds zij Nepal verliet (stuk 4, gehoorverslag I CGVS 8 april 2013, p. 3) en dat zij haar moeder ongeveer maandelijks via Skype spreekt (*Ibid.*). Nochtans bleek verzoekster niet op de hoogte van de vraag op welk moment haar vader na zijn vrijlating door de Maobadi in 2012 naar Indië vertrok en bleek zij evenmin te weten of de Maobadi nog bij haar moeder in Pokhara langskwamen (stuk 3, gehoorverslag II CGVS 3 mei 2013, p. 15). Verzoekster beweerde dat ze er niet naar heeft gevraagd (*Ibid.*) en stelt thans in haar verzoekschrift dat er tijdens de korte telefonische gesprekken geen tijd was om te spreken over de situatie van haar vader. Dit wekt echter verbazing omdat de huidige ontwikkelingen van de problemen van haar vader, die aan de basis lagen van haar asielaanvraag (stuk 15, Vragenlijst DVZ 14 maart 2012, p. 3) bijzonder relevant kunnen zijn voor verzoeksters asielaanvraag. Verzoeksters nalatige handelingen wijzen op een gebrek aan interesse en doen ernstige twijfels rijzen over de ernst van haar vrees voor vervolging.

2.7. Gelet op het ongeloofwaardig karakter van haar asielaanvraag komt verzoekster niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus en kan zij zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van haar aanvraag teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.8. Met betrekking tot de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De Raad stelt vast dat de verwerende partij slechts in het kader van de op 9 juli 2013 ingediende nota met opmerkingen voor het eerst weigeringsmotieven formuleert die de subsidiaire bescherming op grond van een situatie van willekeurig geweld betreffen. Aangezien de overwegingen van de verwerende partij gestoeld zijn op informatie die dateert van vóór de bestreden beslissing (Nota met opmerkingen, Bijlage 1, SRB, Nepal, Veiligheidssituatie in Nepal, 5 april 2013), kan niet worden ingezien waarom deze niet in de bestreden beslissing werden weergegeven. Ter terechtzitting levert de verzoekende partij die in kennis werd gesteld van de nota met opmerkingen, geen kritiek op deze gang

van zaken waardoor de Raad de motieven uit de nota met opmerkingen die betrekking hebben op de weigering van de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet overneemt en tot de zijne maakt.

2.9. Verzoekster kondigt in haar verzoekschrift nog bijkomende documenten aan die zij ter terechtzitting zou neerleggen. Er werden echter geen bijkomende documenten neergelegd. De raadsman van de verzoekende partij gaf te kennen dat hij de verblijfssituatie van verzoekster in functie van haar partner probeerde te regelen, maar dit heeft geen uitstaans met haar asielaanvraag.

2.10. De beslissing steunt in elk geval op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend dertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

F. TAMBORIJN